

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคำวีโดยการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ครั้งนี้ เป็นแบบการวิจัยและพัฒนา (R&D: Research and Development) ในขั้นการพัฒนาหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนิทานพื้นบ้าน และเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ในขั้นการประเมินหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคำวีที่พัฒนาขึ้นด้วยรูปแบบการทดลองแบบ The One - Group Pretest - Posttest Design (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539, หน้า 248-249) ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคำวีโดยการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

ตอนที่ 2 ผลการประเมินการใช้การพัฒนาหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคำวีโดยการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

โดยมีรายละเอียดในแต่ละตอน ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

M แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

D แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลัง

t แทน ค่าสถิติการแจกแจงที (t -Distribution)

F แทน ค่าสถิติการแจกแจงเอฟ (F -Distribution)

p แทน ค่าความน่าจะเป็น

* แทน ค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

df แทน ค่าองศาอิสระ (Degree of Freedom)

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคาวิโดย การเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

1. ผลการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากผู้บริหาร/ประธานกรรมการ
สถานศึกษา/คณะครู ซึ่งขณะดังกล่าวเมื่อเข้าร่วมการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
แล้วจะมีการลงมติให้ข้อเสนอแนะด้านต่าง ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนิทาน
พื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคาวิโดยการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียนโรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

โดยมีข้อสรุปจากข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

- 1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความชัดเจน และเหมาะสมดี
- 1.2 การกำหนดเนื้อหาสามารถจัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
- 1.3 การจัดลำดับของเนื้อหา มีความเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี
- 1.4 มีการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และความชัดเจน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการ
เรียนการสอนได้ง่ายขึ้น
- 1.5 การใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการจัดการเรียนการสอนโดยใช้
ปัญหาเป็นหลัก ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนสามารถใช้เป็นฐานและแนวทางในการ
พัฒนาหลักสูตรได้เหมาะสม
- 1.6 การจัดกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีความครอบคลุมเนื้อหาดี
- 1.7 เวลาที่ใช้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมดี
- 1.8 การเขียนความเป็นมาของหลักสูตรมีความชัดเจนสามารถแสดงจุดเน้นของหลักสูตร
ได้ดี อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอน
- 1.9 การเขียนวัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับความเป็นมาของหลักสูตร และมีความ
ชัดเจน สามารถแสดงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดกับนักเรียนได้เหมาะสม
- 1.10 การเรียบเรียงเนื้อหา มีความสอดคล้อง และครอบคลุมสาระการเรียนรู้ในระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 แต่ควรปรับให้น้อยลงเนื่องจากในการเรียนรู้หากนักเรียนได้รับเนื้อหาสาระมาก
เกินไปจะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายได้ อีกทั้งมีข้อกำหนดเรื่องเวลาเป็นขีดจำกัด ซึ่งเมื่อปรับเนื้อหา
ให้น้อยลงในแต่ละเรื่องจะสามารถเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์
ที่กำหนดไว้ได้
- 1.11 การกำหนดหลักการวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ
หลักสูตร

2. ผลการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากนักเรียนที่เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากร (เป็นตัวแทนนักเรียนจาก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา) เพื่อศึกษาข้อมูลจริงเกี่ยวกับ ความสามารถทางวิชาภาษาไทย ความต้องการและความสนใจ รวมถึงสภาพปัญหาด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

โดยมีข้อสรุปจากข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม มีการระดมความคิด ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเป็นกิจกรรมที่ดี เนื่องจากได้เสริมสร้างทักษะทางสังคมควบคู่กับการเสริมสร้างองค์ความรู้ให้เกิดขึ้นกับนักเรียนและสมาชิกภายในกลุ่ม อีกทั้งทำให้นักเรียนได้ค้นพบความถนัด ความสามารถของตนเอง รวมถึงเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมเช่น ความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้กับเพื่อนนักเรียน
2. ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลายด้วยตนเอง มากกว่าการนั่งฟังในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว
3. ควรนำความรู้และการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ มาสอนอยู่เสมอ และควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เชื่อมโยงความรู้ไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เรียนมีการเตรียมความพร้อมและรู้เท่าทันเหตุการณ์และความเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคโลกาภิวัตน์
4. ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้สนุกและมีชีวิตชีวา เนื่องจากวิชาภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานและต้องอ่านหนังสือและท่องจำมาก จึงทำให้เกิดการเบื่อหน่ายได้ และทำให้นักเรียนสนุกในการเรียน ไม่เครียด
5. ครูทุกรายวิชาควรจัดให้มีการประเมินผลก่อนเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ตรวจทานความรู้เบื้องต้นของตนเอง เพื่อที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองในสิ่งที่ไม่รู้ไม่เข้าใจให้มีความเข้าใจชัดเจนมากยิ่งขึ้น
6. ครูทุกรายวิชาเอาใจใส่และให้กำลังใจนักเรียนในการเรียนการสอน และควรชื่นมนักเรียนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากยิ่งขึ้น และทำให้นักเรียนได้รับความเป็นกันเอง และความเข้าใจจากครูมากขึ้น
7. การใช้นิทานพื้นบ้านเป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนทำให้ การเรียนการสอนสนุกสนานไม่น่าเบื่อ และเสริมสร้างจินตนาการของนักเรียน
8. การฝึกให้นักเรียนได้พูดแสดงความคิดเห็น เป็นสิ่งที่ดี และช่วยเสริมสร้างทักษะการพูด การกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นประชาธิปไตย

9. การเรียนภาษาไทย โดยการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ ทำให้เกิดความรักที่จะเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น เพราะสนุกไม่น่าเบื่อ

9. หลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่องหลวิชัยคาวิ ทำให้ นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจในภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ และอยากที่จะสืบสานต่อไป

10. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนและนักเรียน หรือในลักษณะที่เรียกว่า เพื่อนสอนเพื่อน

11. การจัดหลักสูตรนิทานพื้นบ้านเรื่องอื่น ๆ ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มากขึ้น นักเรียนจะได้มีความรู้ความเข้าใจ และเรียนรู้อย่างสนุกสนาน

12. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเน้นให้นักเรียนได้ศึกษาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายหรือการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเนื้อหาสาระที่มีความสัมพันธ์กับโรงเรียนมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้น

3. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมแบบประเมินหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น นิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคาวิ โดยการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ โดยคณะผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน หลังจากที่ถูกวิจัยนำมติข้อเสนอแนะด้านต่าง ๆ จากการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้วิจัยศึกษาและสร้างแบบสอบถามตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert's Summated Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 39) ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของแบบประเมินหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น นิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคาวิ โดยการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ฉบับยกร่างโดยคณะผู้เชี่ยวชาญ

รายการที่ประเมิน	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับความเหมาะสม
โครงร่างหลักสูตร			
1. ความเป็นมามีความชัดเจนสามารถแสดงจุดเน้นของหลักสูตร	4.90	0.32	มากที่สุด
2. จุดมุ่งหมายมีความชัดเจนสามารถใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน	4.89	0.32	มากที่สุด

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

รายการที่ประเมิน	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ ความ เหมาะสม
โครงสร้างหลักสูตร (ต่อ)			
3. จุดประสงค์รายวิชามีความสอดคล้องกับแนวการวัดผลประเมินผลและการจัดการเรียนการสอน	4.89	0.33	มากที่สุด
4. คำอธิบายรายวิชามีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา	4.90	0.36	มากที่สุด
5. สารการเรียนรู้/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551	4.88	0.32	มากที่สุด
6. โครงสร้างรายวิชามีความสอดคล้อง สามารถนำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้	4.90	0.36	มากที่สุด
7. แผนการจัดการเรียนรู้มีความครอบคลุมสาระการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	4.91	0.37	มากที่สุด
8. แนวทางการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ ต่อเนื่อง เป็นไปตามลำดับ ใช้พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนได้สูงสุด	4.89	0.33	มากที่สุด
9. สื่อและแหล่งเรียนรู้สามารถเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้เรียน	4.90	0.36	มากที่สุด
10. การจัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.88	0.32	มากที่สุด
รวม	4.87	0.31	มากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้			
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ของเนื้อหา สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ และผลการเรียนรู้	4.91	0.37	มากที่สุด
2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ และเวลาในการสอน	4.87	0.30	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.88	0.32	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับระดับชั้นของผู้เรียน	4.89	0.33	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้มีการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ และปัญหาเป็นหลัก ตามลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.89	0.33	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้เร้าความสนใจของผู้เรียน	4.87	0.30	มากที่สุด

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ ความ เหมาะสม
แผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)			
7. กำหนดสื่อการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ สาระการ เรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้	4.87	0.30	มากที่สุด
8. กำหนดเอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับผลการ เรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	4.89	0.33	มากที่สุด
9. กำหนดวิธีวัดและประเมินผลได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4.89	0.33	มากที่สุด
10. ลำดับขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน	4.89	0.33	มากที่สุด
11. เขียนแผนการสอนโดยใช้ภาษาถูกต้อง อ่านง่าย และสื่อความหมายได้ ชัดเจน	4.88	0.32	มากที่สุด
12. แผนการจัดการเรียนรู้มีความเป็นไปได้สูงในการทำให้นักเรียนชอบ เรียนหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น นิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคำวีนี้	4.90	0.36	มากที่สุด
รวม	4.89	0.26	มากที่สุด
รวมทุกรายการของการประเมิน	4.88	0.05	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น นิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคำวี โดยการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตน โกสินทร์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($M = 4.88$) และเมื่อแยกตามรายการที่ประเมินส่วนต่าง ๆ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความครอบคลุมสาระการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และแผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ของเนื้อหา สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ และผลการเรียนรู้,ความเป็นมา มีความชัดเจนสามารถแสดงจุดเน้นของหลักสูตร,คำอธิบายรายวิชา มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา, โครงสร้างรายวิชา มีความสอดคล้อง สามารถนำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้,สื่อและแหล่งเรียนรู้สามารถเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้เรียน,จุดมุ่งหมายมีความชัดเจนสามารถใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน,จุดประสงค์รายวิชา มีความสอดคล้องกับแนวการวัดผลประเมินผลและการจัดการเรียนการสอน,แนวทางการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ ต่อเนื่อง เป็นไปตามลำดับใช้พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

สูงสุด,กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับระดับชั้นของผู้เรียน,กิจกรรมการเรียนรู้มีการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ และปัญหาเป็นหลักตามลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้,กำหนดเอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้,กำหนดวิธีวัดและประเมินผลได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ และลำดับขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($M = 4.91, 4.90,$ และ 4.89 ตามลำดับ)

ในส่วนตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะเพิ่มเติมในส่วนของแบบประเมินหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น นิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคาวิ โดยการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตน โกสินทร์ ดังนี้

1. การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยปรับกิจกรรมโดยตั้งประเด็นปัญหาให้มีความน่าสนใจ และเป็นประเด็นคำถามที่ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน สามารถเชื่อมสถานการณ์ เพื่อกระตุ้นการคิดของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น

2. การจัดเนื้อหา ผู้วิจัยได้ปรับเนื้อหาที่มีความสอดคล้องและเสริมทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ในส่วนของการวิเคราะห์คุณค่าผลงานกวีนิพนธ์ของ อังคาร กัลยาณพงศ์ ในการเชื่อมโยงและถ่ายโอนการเรียนรู้ในส่วนของคำประพันธ์ประเภทกลอนแปด ให้นักเรียนได้ร่วมกันวิเคราะห์เชื่อมโยงให้นักเรียนได้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ให้มากยิ่งขึ้นได้

3. การปรับเปลี่ยนเวลาในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม และสามารถสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ได้สะดวกมากยิ่งขึ้น

4. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ

ทั้ง 5 ท่าน (คณะผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกัน) ด้วยแบบสอบถามที่ ผู้วิจัยศึกษาตามวิธีสร้างของลิเคอร์ท (Likert's Summated Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 39) จัดแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ
ทั้ง 5 ท่าน

รายการที่ประเมิน	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับความ เหมาะสม
เอกสารประกอบรูปแบบการสอน : แผนการจัดการเรียนรู้			
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ของเนื้อหา สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ และผลการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง สาระการเรียนรู้ และเวลาในการสอน	4.90	0.32	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.42	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับระดับชั้นของผู้เรียน	4.80	0.42	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้มีการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ และปัญหาเป็น หลักตามลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	0.42	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้สร้างความสนใจของผู้เรียน	4.70	0.48	มากที่สุด
7. กำหนดสื่อการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ สาระการ เรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
8. กำหนดเอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับผล การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	4.90	0.32	มากที่สุด
9. กำหนดวิธีวัดและประเมินผลได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4.80	0.4	มากที่สุด
10. ลำดับขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน	4.90	0.32	มากที่สุด
11. เขียนแผนการสอนโดยใช้ภาษาถูกต้อง อ่านง่าย และสื่อความหมาย ได้ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
12. แผนการจัดการเรียนรู้มีความเป็นไปได้สูงในการทำให้นักเรียนชอบ เรียนหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น นิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยาวินี	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.88	0.05	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อแผนการจัดการเรียนรู้โดยรวมมี
ความเหมาะสมในระดับมาก ($M = 4.88$) และเมื่อแยกตามรายชื่อที่ประเมินส่วนต่าง ๆ พบว่า ทุกข้อ
คำถามในแบบสอบถามมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ในส่วนที่ 2 ของแบบสอบถาม เป็นข้อความปลายเปิดสำหรับการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยมีข้อสรุปจากคณะผู้เชี่ยวชาญ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ และสอดคล้องระหว่างเนื้อหา สาระ การเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ และผลการเรียนรู้ที่เหมาะสม แต่ควรมีการ พิสูจน์อักษรการพิมพ์ให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

2. การเขียนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังแสดงพฤติกรรมที่เสริมสร้างความตระหนักในคุณค่า ของภูมิปัญญาท้องถิ่นไปพร้อมกับทักษะทางสังคม

3. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ แต่ควรปรับสาระ การเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ให้น้อยลงจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมาก ยิ่งขึ้น มีความเหมาะสมกับการสอนมากยิ่งขึ้น

4. การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ และปัญหาเป็นหลัก ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนได้

5. การกำหนดสื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้

6. การกำหนดเอกสารประกอบแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับ ผลการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้

7. การกำหนดวิธีวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมสอดคล้องกับผลการเรียนรู้

8. การเขียนแผนการสอนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง อ่านง่าย และสื่อความหมาย ได้ชัดเจน และมีความเป็นไปได้สูงที่จะนำไปใช้เสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ให้กับนักเรียน

5. ผลการทดลองใช้ (Try-out) ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 4 แผนการ จัดการเรียนรู้ สำหรับการทดลองใช้ (Try-out) ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การพูด แสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอน หลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น นิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคำวิ โดยการเรียนการสอนภาษาไทยแบบ ชรรถมาติ สำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตน โกสินทร์ที่ผู้วิจัยพัฒนา ขึ้นกับกลุ่มตัวแทนประชากร 3 กลุ่ม ได้แก่

1. ผลการทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 (โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา) รายบุคคล (1: 1) ดังตารางที่ 4.3

2. ผลการทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 (โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรี มหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร) กลุ่มเล็ก (1: 10) ดังตารางที่ 4.4

3. ผลการทดลองใช้กับเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา) กลุ่มใหญ่ (1: 20) ดังตารางที่ 4.5

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนกับนักเรียนรายบุคคล (1: 1) ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 รายบุคคล (1: 1)

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน
1	12	30
รวม	12	30
<i>M</i>	12	30
<i>SD</i>	0.00	0.00
ร้อยละของค่าเฉลี่ย	40.00	100.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนได้คะแนน 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40.00 เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น นิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคาวิ โดยการเรียนรู้ภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การพูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง) และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน พบว่า นักเรียนได้เต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100

ในส่วนตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้นักเรียนเสนอแนะเพิ่มเติมในส่วนของแผนจัดการเรียนรู้ ดังนี้

“ระยะเวลาในการแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มน้อยเกินไป ทำให้นักเรียนเกิดความสับสนที่จะสรุปเป็นความคิดรวบยอดของกลุ่ม”

ผู้วิจัยจะได้นำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นต่อไป

2. ผลการทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 กลุ่มเล็ก (1: 10) ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 กลุ่มเล็ก (1: 10)

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน
1	13	26
2	12	30
3	11	27
4	10	30
5	10	28
6	10	28
7	11	28
8	12	29
9	13	29
10	10	30
รวม	112	285
M	11.20	28.50
SD	1.22	1.35
ร้อยละของค่าเฉลี่ย	37.33	95

จากตารางที่ 4.4 แสดงคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 11.20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 37.33 เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น นิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคาวิ โดยการเรียนรู้การสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การพูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง) และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 28.50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95

ในส่วนตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้นักเรียนเสนอแนะเพิ่มเติมในส่วนของแผนจัดการเรียนรู้ ดังนี้

“การพูดแสดงความคิดเห็น นักเรียนภายในกลุ่มไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและยังไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่มเท่าที่ควร”

“ข้อสอบหลังเรียนบางข้อยากเกินไป และบางข้อโจทย์ไม่ชัดเจน”

ผู้วิจัยจะได้นำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบหลังเรียนให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นต่อไป

3. ผลการทดลองใช้กับเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 กลุ่มใหญ่ (1: 20) ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 กลุ่มใหญ่ (1: 20)

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน
1	13	30
2	13	29
3	10	27
4	10	28
5	12	28
6	10	29
7	12	30
8	11	28
9	10	30
10	13	29
11	12	27
12	13	30
13	10	29
14	13	28
15	11	29
16	13	30

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน
17	10	28
18	13	30
19	10	29
20	12	29
รวม	231	577
<i>M</i>	11.55	28.85
<i>SD</i>	1.31	0.98
ร้อยละของค่าเฉลี่ย	38.50	96.16

จากตารางที่ 4.5 แสดงคะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 11.55 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.50 เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น นิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคาวิ โดยการเรียนรู้การสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การพูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง) และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 28.85 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 96.16

ในส่วนตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้นักเรียนเสนอแนะเพิ่มเติมในส่วนของแผนจัดการเรียนรู้ ดังนี้

“การจัดกิจกรรมให้พูดแสดงความคิดเห็น เป็นเรื่องที่ทำให้นักเรียนได้กล้าแสดงความคิดเห็นต่อผู้อื่น ทั้งภายในกลุ่มเล็ก และกลุ่มใหญ่หน้าชั้นเรียน และสามารถฝึกให้เป็นผู้ฟังที่ดีด้วย”

“ข้อสอบหลังเรียนบางข้อยากเกินไป”

ผู้วิจัยจะได้นำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบหลังเรียนให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการประเมินผลการใช้หลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนิทานพื้นบ้านเรื่อง
 หลวิชัยควาโดยการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียน
 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์
 โดยมีรายละเอียดของการประเมิน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Item Objective Congruence Index)

จากการตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน (ชุดเดียวกัน)
 ในแต่ละข้อของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Item Objective Congruence Index)

คน/ ข้อ	1	2	3	4	5	<i>M</i>	<i>SD</i>	การแปล ความหมาย
1	1	1	1	1	1	0.9	0.32	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้
4	1	0	1	1	1	0.8	0.42	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้
7	0	0	0	1	0	0.3	0.43	ใช้ไม่ได้
8	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	0.9	0.32	ใช้ได้
10	1	0	0	0	0	0.4	0.51	ใช้ไม่ได้
11	1	1	1	1	1	0.9	0.32	ใช้ได้
12	1	0	1	1	1	0.8	0.42	ใช้ได้
13	1	1	0	1	1	0.8	0.42	ใช้ได้
14	0	0	0	0	0	0.3	0.43	ใช้ไม่ได้
15	1	1	0	1	1	0.8	0.42	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

คน/ ข้อ	1	2	3	4	5	M	SD	การแปล ความหมาย
17	1	0	0	1	1	0.5	0.52	ใช้ไม่ได้
18	1	1	1	0	1	0.8	0.42	ใช้ได้
19	1	0	1	1	1	0.8	0.42	ใช้ได้
20	1	0	0	1	1	0.5	0.52	ใช้ไม่ได้
21	0	1	1	1	1	0.8	0.42	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้
23	1	1	0	1	1	0.8	0.42	ใช้ได้
24	0	1	1	1	1	0.8	0.42	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้
27	1	0	0	1	1	0.4	0.51	ใช้ไม่ได้
28	1	0	1	1	1	0.8	0.42	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้
30	1	0	0	1	1	0.3	0.43	ใช้ไม่ได้
31	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้
32	0	1	1	1	1	0.9	0.32	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	0.9	0.32	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	0.9	0.32	ใช้ได้
36	1	1	1	0	1	0.8	0.42	ใช้ได้
37	1	0	0	1	1	0.5	0.52	ใช้ไม่ได้
38	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้
39	1	0	0	1	1	0.5	0.52	ใช้ไม่ได้
40	1	1	1	1	1	0.9	0.32	ใช้ได้

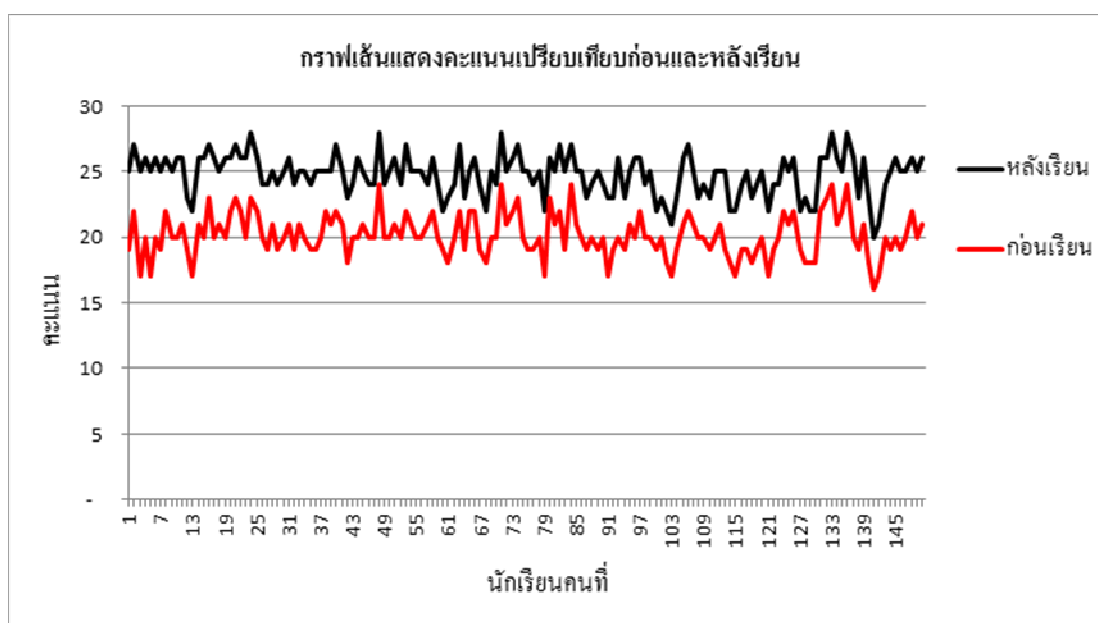
ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

คน/ ข้อ	1	2	3	4	5	M	SD	การแปล ความหมาย
41	1	0	1	1	1	0.9	0.32	ใช้ได้
42	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้
43	1	1	0	1	1	0.9	0.32	ใช้ได้
44	1	1	1	1	1	0.9	0.32	ใช้ได้
45	1	1	1	1	1	1	0	ใช้ได้

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน(ชุดเดียวกัน) พบว่า ข้อคำถามที่มีค่า $IOC > 0.5$ ซึ่งหมายถึง เป็นข้อคำถามที่มีความตรงเชิงเนื้อหา ไปใช้ได้ทั้งหมดจำนวน 36 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1-6, 8, 9, 11-13, 15-16, 18,19, 21-26, 28,29, 31-36, 37, 38 และ 40-45 ในส่วนของข้อคำถามที่มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.5 มีจำนวนทั้งหมด 9 ข้อ ได้แก่ 7, 10, 14, 17, 20, 27, 30, 37 และข้อที่ 39 ซึ่งผู้วิจัยจะตัดข้อคำถามทั้ง 9 ข้อนี้ออกเพราะเป็นข้อคำถามที่ไม่มีความตรงเชิงเนื้อหา

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กราฟเส้น แสดงค่าเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน

จากภาพที่ 2 แสดงกราฟเส้นการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนพบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนมีระดับคะแนนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนทุกคน

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคำวี โดยการเรียนรู้การสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ โดยใช้สถิติทดสอบผลการเปรียบเทียบ (*t-test for Dependent Samples*) ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น

รายการวัด		<i>n</i>	\bar{x}	<i>SD</i>	$\sum D$	$\sum D^2$	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ก่อนเรียน	150	9.84	1.55	691	12963	149	89.03**	0.000
	หลังเรียน	150	28.49	1.09					

** $p < .05$

จากตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการตอบแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคำวี โดยการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ พบว่ามีค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ผลการตอบแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคำวี โดยการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ

ข้อ	รายการ	\bar{x}	<i>SD</i>	ความหมาย
1.	การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจน	4.85	0.29	มากที่สุด
2.	เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	4.91	0.32	มากที่สุด

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	\bar{x}	<i>SD</i>	ความหมาย
3.	การจัดลำดับเนื้อหาที่มีความสอดคล้องเหมาะสม	4.97	0.28	มากที่สุด
4.	ภาษาที่ใช้ในการเขียนชัดเจน เข้าใจง่าย	4.99	0.25	มากที่สุด
5.	การจัดกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง ครอบคลุมเนื้อหา	4.98	0.24	มากที่สุด
6.	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละแผนการ จัดการเรียนรู้	4.89	0.33	มากที่สุด
7.	สื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ เหมาะสม	4.90	0.34	มากที่สุด
8.	ระยะเวลาที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการ เรียนรู้มีความเหมาะสม	4.75	0.56	มากที่สุด
9.	การประเมินผลตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.87	0.36	มากที่สุด
10.	นักเรียนมีความสุขและสนุกสนานที่ได้เรียนรู้ตามหลักสูตรภูมิ ปัญญาท้องถิ่นที่พัฒนาขึ้นนี้	4.89	0.37	มากที่สุด
11.	นักเรียนชอบเรียน โดยใช้หลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนี้	4.98	0.27	มากที่สุด
12.	นักเรียนมีเจตคติที่ดีเมื่อได้เรียนหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น นิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคำวิ โดยจัดการเรียนการสอน ภาษาไทยแบบธรรมชาติ	4.99	0.24	มากที่สุด
รวม		4.87	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 พบว่าเจตคติของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น นิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคำวิ โดยการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยรวมนักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.87$) และเมื่อแยกตามรายการที่ประเมินส่วนต่าง ๆ พบว่า ภาษาที่ใช้ในการเขียนชัดเจน เข้าใจง่าย, นักเรียนมีเจตคติที่ดีเมื่อได้เรียนหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคำวิ โดยจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ, การจัดกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง ครอบคลุมเนื้อหา, นักเรียนชอบเรียน โดยใช้หลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนี้ และการจัดลำดับเนื้อหาที่มีความสอดคล้องเหมาะสม นักเรียนมีเจตคติในระดับมากที่สุด ($M = 4.99$, 4.98, และ 4.87 ตามลำดับ)

ในส่วนตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้นักเรียนเสนอแนะเพิ่มเติมในส่วนของเจตคติของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นนิทานพื้นบ้านเรื่องหลวิชัยคำวี โดยการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ ดังนี้

“การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบธรรมชาติ ส่งเสริมให้กล้าพูดแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อผู้อื่น และที่ประชุม”

“การจัดกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้กระตุ้นให้นักเรียนสนใจที่เรียนรู้และบรรยากาศในการเรียนการสอนแบบธรรมชาติทำให้รู้สึกผ่อนคลายไม่ตึงเครียด”

“การฟังนิทานทำให้นักเรียนนึกถึงสมัยยังเป็นเด็ก ๆ สนุกสนานและมีความสุข”

“เด็กทุกคนชอบฟังนิทาน ดังนั้นการใช้นิทานมาจัดกิจกรรมการเรียนสอนทำให้นักเรียนมีความสุข และอยากเรียนรู้”

“การเรียนรู้หลักการอ่านจับใจความสำคัญทำให้สามารถประยุกต์ใช้ในการอ่านเนื้อหาและจับใจความสำคัญของเรื่องอื่น ๆ ในวิชาอื่น ๆ ได้”

“กิจกรรมสรุปความรู้จากเนื้อหาโดยการให้แสดงบทบาทสมมติทำให้เข้าใจเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้ง และสามารถตีความหมายของเนื้อหาตามความคิดของตัวเองได้ดี”

“การแต่งกลอนแปดทำให้เกิดจินตนาการที่กว้างไกล และเชื่อมโยงความรู้พร้อมกับความรูสึกนึกคิดของนักเรียนเพิ่มเติมลงไปได้”

“ควรมานิทานพื้นบ้านเรื่องอื่น ๆ มาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้น”

“การสรุปเนื้อหาของบทเรียนด้วยการแต่งเป็นกลอนแปดทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น”

“ได้อ่านบทกวีนิพนธ์เรื่อง“วิมานน้ำค้าง” ของ อังคาร กัลป์ยาณพงศ์ ทำให้จินตนาการกว้างไกล และเข้าใจความงามของภาษาอย่างชัดเจน”

“อยากเรียนด้วยนิทานแบบนี้อีกหลาย ๆ บทเรียน”

“พึงเข้าใจว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นมีคุณค่าสำหรับเยาวชนรุ่นหลังอย่างพวกเรา”